

Joachim Lütkemann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Lutkeman, Theol. Licentiatus ... Ad Exequias Quae Viro ... Dn. Nicolao Schmidt/ Civi Rostochiensi primario Hodierna prima a relicta Vidua in templo Mariano parabuntur Cives Academicos invitat

Rostochi[i]: Kilius, 1647

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77742536X>

Druck Freier Zugang

Lutkeman, J.,
in
N. Schmidt.

Rost. 1647.

PROGRAMMA 71.

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOACHIMUS LUTKEMAN,

Theol. Licentiatus; Ecclesiastes &

Professor Physices Metaphysicesq;
Ordinarius.

AD EXEQUIAS

Qua

Viro Integerrimo

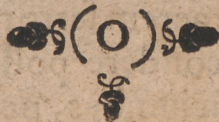
DN. NICOLAO

Schmidt /

Civi Rostochiensi primario

*Hodierna prima à relicta Vidua in templo Maria-
no parabuntur*

Sives Academicos invitat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLVII.

Nigne animal vivere posse, propter summam Elementi activitatem, difficile est ad fidem. Augustinus tamen (de C. D. l. 21.) Salamandram aliaq; animalia corruptibilia in mediis ignibus vivere asserit; nonnullum etiam vermium genus in aquarum calidarum scaturigine reperiri, quarum fervorem quamvis nemo impunè contrectet, vermes tamen illos, non solum sine ulla sui læsione ibi esse, sed extra, non posse. Exempla quia à nobis visa non sunt, impossibile iudicatum fuit, quod Creatoris potentiam nequaquam excedit. Uti enim facere potuit, ut quod uni animalium generi est venenum, alteri sint delicia; ita jubere eidem integrum fuit, ut elementū aliquod foveat animalia certa, quod necem affert aliis. Neq; enim in omnibus eadem naturæ constitutio. Quid notius est vivere in aere, quæ moriuntur in aquis, & aquis gaudere, quæ aerem ferre nequeunt? Quidni igitur corpus condere posset Dictator summus, quod vivat in ignibus, nec tamen doleat. Sacræ Scripturæ autoritate ignem esse credere jubemur, qui corpora hominum, æterno ascriptorum

ptorum supplicio, cruciat non consumit. Utrumq; mirabile, in ignibus sine dolore vivere, & sine interitu dolere. Prius possibile esse natura asserit, posterius certum esse, divina scripturæ autoritas convincit. Non tamen nulla mors erit in igne infernali, sed sempiterna mors. Et hoc mirabile est, mortem in igne dici sempiternam; quid enim hoc aliud est, quam mori & non mori? *Nec vivere poterit anima*, Augustinus ait, (l. d.) *Deum non habendo, nec doloribus corporis carere, moriendo.* Quis qualisve infernalis ille ignis sit, quando paratus, & quo conservetur fomento, multum hic disputare, nihil attinet. Id certum est, longè alium à nostro igne esse illam flammam, quæ vitiorum ultrix, ipsis non parcit Spiritibus, corpora torquens, nunquam absumit; concremans, non lucet. Noster ignis, illi flammæ comparatus, instar pictæ flammæ se habet; tempore tamen prior extitit. Cū enim in scriptura sacra (Matth. 25, 41.) infernalis ignis Diabolo paratus dicitur, & Angelis ejus, calefieri infernus prius non potuit, quam defecerint Angeli: Ante Sabbathum autem nulla creatura lapsa est; Vidit enim Deus omnia quæ creaverat in cælo & terra, & erant valdè bona. Sed qua ratione qui quievit ab omni opere, post Sabbathum Creationis novum paravit domicilium pro damnatis & re-

jectis? aut quomodo succendi cœpit infernalis
aliquis ignis? Invenio aliquam opinionem, quam
ascribere non vereor, judicium Lectori relin-
quens (Videatur Gabriel Inchinus Canonicus
Regul. Lateranen. de inferno, parte i. Membros.)
Lucifer & socii ejus, dum de cœlo corruerunt,
ignem secum detulisse existimantur, quo loca
subterranea & sulphurea, quæ cadentes attigere,
inflammarunt. Atq; ne sine fundamento hæc di-
ci videantur, adducitur effatum aliquod Christi
ex Evangelio Lucæ (c. 10, 18.) *Videbam Sathanam
sicut fulgur de cœlo cadentem.* Cui dicto hic sen-
sus tribuitur: Notum vobis facio discipuli mei,
Angelis in cœlo rebellantibus, cum ibidem præ-
sens essem, me vidisse Sathanam rebellium prin-
cipem, de cœlo instar fulguris corruentem. At
quomodo labitur fulgur? Nonne secum defert
ignem, & quæcunq; loca transeundo attigerit,
si ad flammam concipiendam idonea sunt, in-
flamat? Quamvis jam satis calidus sit, hic i-
gnis, ei tamen magnas in fervore vires accessuras
esse putant, quando, in fine mundi omnia à calo-
re elementa solventur; siquidem, juxta Basilium
(explicantem illud dictum psalmi: *Vox Domini
intercidentis flammam ignis*) In fine mundi sex o-
mnium elementorum, & proprietates eorum
læsivæ, virtute divinâ separabuntur ab eis, &
ad

ad malorum cruciatum ad infernum mittentur. (Videatur denuò Inchinus l. d. membro 4) Ego ut de initio gehennæ sic etiam de duratione id sentio quod Papparum sanctissimus Gregorius scripsit (l. 15. Moralium c. 14.) *Noster ignis corporeus, ut esse ignis valeat, corporeis indiget fomentis, Qui cum necesse est, ut servetur, per congesta ligna procul dubio nutritur; nec valet nisi succensus, esse, & nisi refotus, subsistere. At contra gehenna ignis, nec studio humano succenditur, nec lignis nutritur, sed creatus semel, durat inextinguibilis.* Hæc ille. Voce omnipotentis in pænam Improborum ignis infernalis semel esse cœpit; voce omnipotentis ardorem suum in æternum sine lignis retinebit. Sed quo delabimur? In tanto gehennæ incendio hominem sine interitu cruciari posse, mirari tantum cœpimus; sicut nec minus in admiratione nos rapit, quod animalia in Elementari incendio ita vivere audimus, ut extra illud vivere non possint. Sed utrumq; superat, quod NICOLAUS Schmidt/ Civis & Mercator Rostochiensis primarius, dum aliquando in sævas manus, sine lege imperantis Martis, inciderat, & ignis & omnia alia tormenta, & constanter tolerare & fortiter vincere poterit vivus & animo nequaquam fracto. Ibi enim quicquid corpori accidit, ex sola Dei voluntate

fit, corpora ita disponentis, ut sive velint sive no-
lint, ferant quod à summo Gubernatore consti-
tutum est; hic autem nullum naturæ robur ad-
fuit, nec Dei absolutè imperantis dispositio ad-
duci potest, sed spiritus Christi in infirmitate hu-
mana potenter operantis virtus laudanda est. Is
ipse Vir, nunc insuper per beatum obitum omni
crucis igne altior factus & ipsum inferni ignem
superavit, sanguinis Christi beneficio usus, om-
nem gehennæ fervorem extinguentis. Postea-
quam enim quatuordecim dierum spatio, circa
collem suppurans ulcus abscesserat, id invale-
scens corpus fragile enecare facilè potuit, ani-
mam autem, ab amplexu nostri Salvatoris, cui ad-
hæsit, divellere non valuit. Obiit die 4. Maji in-
tra quartam & quintam vespertinam, Anno æta-
tis sexagesimo tertio, ter viduus, quater uxoratus.
Nam natus est Vir Integerrimus NICOLAUS
Schmidt / hic Rostochij Anno 1585, die 28. Julij.
patre BALTHASARO Schmidt Cive
Rostochiensi, Matre MARGARETA Engelsen.
Per baptismum Christo tanquam arbori vitæ in-
sertus, in pietate & timore Domini educatus est.
Patrem amisit puer vix octo annorum, Vitricum
tamen per Dei gratiam invenit paterno favore si-
bi addictum. Atq; hujus cura, siquidem ad rem
nauti-

nauticam animum appulerat, Rigam Livonum
ablegatus est, Anno 1610. In patriam reversus, &
in œconomica prudentia satis instructus, pri-
mum conjugium contraxit cum Honestissima
fæmina ANNA Knacken/ HENRICI MICHAELIS
viduâ, & unius filiolæ, quam tamen diu vide-
re non potuit, factus est parens. Nec ipsum con-
jugium longè ultra annū duravit. Per quatuor annos vi-
duus, alteram uxorem duxit, itidem Honestissimam fæ-
minam MARIAM ARPEM, Dni FRICK TOBIES
viduam, eiq; concorditer quatuor annos, sed sine prole,
convixit. Secunda vice viduus post duos annos tertiam
vitæ sociam elegit lectissimam & pudicissimam Virgi-
nem ANNAM WESTPHALS, Viri Reverendi & Cla-
rissimi Dni M. JOACHIMI WESTPHALS Pastoris
ad D. Jacobi & Ministerij Rostochiensis Superinten-
dentis ex MAGDALENA Krawels/ dilectissimam
filiam, eamq; sibi matrimonio junxit Anno 1624. 7. Se-
ptembris. Hujus jucundissimo consortio per 16. annos
frui, & amoris conjugalis pignora sena amplecti licuit; ex
quibus duæ filiolæ in prima infantia mortem cum vita
commutarunt; tres adhuc filiæ WENDULA, CA-
THARINA & ANNA, unicus item filius NICO-
LAUS, divina sustentante gratia, adhuc vivunt. Sed nec
hoc ultimum conjugium esse debuit, sed tertio in alte-
rum usq; annum viduus, ad ultimas nuptias progressu-
rus, Fæminam honestissimam ANNAM Harms/
FRANCISCI Kumpen viduam sibi desponsavit, Anno
1642, eamq; per sexennium ut fidelissimam vitæ sociam
amavit, sed prolem ex ea nullam suscepit. Ab oneribus
publi-

publicis, quod fides ejus & industria neminem latere poterat, non debuit esse liber, receptus primum in Centum virorum ordinem; post ad intimiora consilia admissus, Sedecim-Viris annumeratus fuit. Ædi quoq; Divæ Mariæ præfectus, sedulum se ut ubiq; præstitit. Sed præteriere hæc omnia, victæ omnes sollicitudines, victæ omnes molestiæ, cum placidè in Christo obdormivit, Vir bonus, Civis fidelis, Miles Christi fortis, ac Ministerij Ecclesiastici fautor beneficus, Benefactorum Laudem Deo relinquo, nec beneficiarij beneficii vivent immemores. Nostrū esse arbitror Cives Academici, extremū exhibere honorem tā probo viro in funere, quod ei hodiè hora prima in templo Mariano fiet; Quod ut faciat, officiosè rogo. Sapientes deprædicabo, qui defuncti hujus Viri exemplo omnes calamitates ipsumq; gehennæ ignem superare studebunt, ne opus sit aliquando istam mortem detestari, quæ impios perennibus cruciat supplicijs, alteram autem, quæ ut in æterna æterni incendii morte vivas, à te figit, incessabiliter desiderare, sed frustra. P. P. Rostochij 7. Maij

Anno 1647.

nauticam animum appulera
ablegatus est, Anno 1610. In
in œconomica prudentia s
mum conjugium contraxit
fœmina ANNA Knacken/ H
LIS viduâ, & unius filiolæ, qu
re non potuit, factus est par
jugium longè ultra annū duravit.
duus, alteram uxorem duxit, itid
minam MARIAM ARPEM, D
viduam, eiq; concorditer quatuor
convixit. Secunda vice viduus p
vitæ sociam elegit lectissimam &
nem ANNAM WESTPHALS
rissimi Dni. M. JOACHIMI W
ad D. Jacobi & Ministerij Rost
dentis ex M A G D A L E N A S
filiam, eamq; sibi matrimonio jun
ptembris. Hujus jucundissimo c
frui, & amoris conjugalis pignora
quibus duæ filiolæ in prima infan
commutarunt; tres adhuc filiæ
THARINA & ANNA, uni
LAUS, divina sustentante gratia,
hoc ultimum conjugium esse debu
rum usq; annum viduus, ad ultir
rus, Fœminam honestissimam
FRANCISCI Kumpen viduam si
1642. eamq; per sexennium ut fid
amavit, sed prolem ex ea nullam

Livonum
versus, &
tus, pri
estissima
MICHAEL
diu vide
osum con
r annos vi
ssimam fœ
TOBIES
sine prole,
nos tertiam
nam Virgi
endi & Cla
S Pastoris
uperinten
ectissimam
624. 7. Se
r 16. annos
ti licuit; ex
m cum vita
LA, CA
us NICO
nt. Sed nec
ciò in alte
progressu
M Harms/
vit, Anno
itæ sociam
oneribus
publi.

